

Hızır

– Nilüfer Dursun · 26 Aralık 2009

Son otobüsü kaçırmış olmalıyım; ne gelen var ne giden. Beş on dakika daha bekler ablama dönerim. Yağmur da iyiden iyiye bastırdı, ortalıkta in cin top oynuyor.' Ani bir fren sesi, genç adamı daldığı düşünce dünyasından çekip çıkardı. Durağa park etmeye çalışan özel otomobilin direksiyonundaki kadın, yolunun üzerindeyse onu gideceği yere bırakabileceğini önerdiğinde düşünmedi bile. Bir süre hiç konuşmadılar, sessizliği bozan genç adam oldu.

-Farklı bir yöne yöneldiniz, oturduğum semtten oldukça uzaklaştık nedenini açıklar mısınız?

Kadın kısa ve net konuştu.

-Sabırlı olun, her şeyi gideceğimiz yerde açıklayacağım. Korkmanıza da neden yok ayrıca, size hiçbir şekilde zarar verecek değilim, rahatlayın biraz, geldik sayılır.

Otomobil tek katlı, bahçe içinde, oldukça lüks sayılabilecek bir evin önünde durdu. Kadın çantasından çıkardığı anahtarlardan biriyle kapıyı açarak genç adamı buyur etti.

-Buyurun, hâlâ korktuğunuzu biliyorum ben de olsam korkardım. Ayakkabılarınızı çıkarmak istemezseniz, hasır sepetteki galoşlardan birini giyebilirsiniz.

Az sonra salondaki koltuklarda karşılıklı oturuyorlardı. Genç adamın heyecanı yatışmamıştı henüz, sağ gözü aralıksız seyriyordu. Ne gibi bir sürpriz bekliyordu onu?...

-Bir fincan ıhlamur daha alır mıydınız, hem içinizi ısıtır, hem de sinirleriniz yatıştır..

-Zahmet olacak... Artık bana ne olup bittiğini anlatır mısınız?

Kırkly yaşların henüz başında görünen kadın, bir yandan ıhlamurunu yudumlarken bir yandan da genç adamın orada oluş nedenini açıklıyordu.

-Sizi duraktan alma düşüncesi inanın bir anda geldi usuma.

-Bir yıldırım hareketi yani.

- Öyle. Geceleri annemin yanında kalıyorum, gündüzleri bakıcısı var. Bağışlayın önce annemden söz etmem gerekirdi. Yaklaşık üç yıldır belleği gelip gidiyor; beni de komşularından birisi sanıyor; Son zamanlarda oğlunu sayıklıyor sürekli. 'Bana Sedat'ımı çağırın. Sen benim kızım değilsin' gibi, bir yığın

abuk sözlerle geceleri uyutmuyor. Bakıcı dayandıramıyorum.

-Sedat Bey yurt dışında mı ikamet ediyor?

-Keşke öyle olsaydı, yılda bir iki kez gelirdi hiç olmazsa. Altı ay kadar önce yitirdik kardeşimi.Sizi görünce usuma çılgınca bir düşünce geldi; Sedat'ın yerine geçmenizi istesem en azından hafta sonları ziyaretine gelerseniz, hasta ve yaşlı annemi son günlerinde mutlu edeceksiniz ne diyorsunuz?

-Allah'ın işine bakın; ben de son dört aydır işsizdim, biriken kredi kartı borçlarımı nasıl ödeyeceğim diye kafa yorup duruyordum. Ablamdan borç isteyecektim ama emekli, dört çocuklu birinden yardım istemeyi yediremedim kendime.

-Annem yaşamda olduğu sürece bizimle kalabilirsiniz, madem ki yalnızsınız.

-Hızır gibi yetiştiniz vallahi...

-Siz mi ben mi?... Bir gece daha annemin ağlamalarına dayanamazdım... Haydi kardeşim, annemizi daha fazla bekletmeyelim istersen...

Nilüfer DURSUN